

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

น้ำตาลนับเป็นสินค้าออกที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย นอกจานี้อุตสาหกรรมน้ำตาลยังเป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมอื่นๆอีกด้วย กล่าวคือ นอกจาน้ำตาลจะต้องอาศัยอ้อยซึ่งเป็นผลผลิตทางการเกษตรเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบแล้ว น้ำตาลยังสามารถใช้เป็นส่วนประกอบในอุตสาหกรรมผลิตอาหาร ผลิตภัณฑ์น้ำหวาน น้ำอัดลม และผลิตภัณฑ์ยา ฯลฯ อีกด้วยปัจจุบันมีโรงงานน้ำตาลในประเทศไทยจำนวน 46 โรงงาน ซึ่ง มีการใช้อ้อยในการผลิตปีละประมาณ 50 ล้านตัน

ในกระบวนการผลิตน้ำตาล อ้อยจะถูกทำให้เป็นชิ้นเล็กๆ แล้วนำเข้าเครื่องหีบเพื่อให้ได้ น้ำอ้อยออกมาก น้ำอ้อยนี้จะนำไปผ่านกระบวนการทำให้สะอาดและนำเข้าหม้อต้มระเหยเพื่อผลิต เป็นน้ำตาลต่อไป วัสดุเศษเหลือที่เกิดขึ้นคือ เศษอ้อยที่ผ่านการทำหีบแล้วหรือที่เรียกว่า ชานอ้อย ปริมาณชานอ้อยในปีการผลิตนั้นๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย มีไม่ต่างกัน 4 ล้านตัน ดังนั้น คณะกรรมการกองทุนเพื่อการส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน จึงได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายพลังงานแห่งชาติหรือ สพช. จัดตั้ง “โครงการส่งเสริมผู้ผลิตไฟฟ้ารายเล็กที่ใช้พลังงาน หมุนเวียน ครั้งที่ 2” เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน โดยเล็งเป้าหมายอย่างอุตสาหกรรมน้ำตาล ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอุตสาหกรรมหนึ่งของไทย บริษัท ไทยรุ่งเรืองอุตสาหกรรม จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานผลิตน้ำตาล โดยการสนับสนุนจากกองทุนของโครงการ จึงได้ดำเนินการนำ ชานอ้อยมาใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้า จำนวนมากหมุนเวียนใช้ภายในโรงงานหรือทำการ ขายให้กับไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) และภายหลังจากการเผาไหม้แล้วจะมีถ่านอย เกิดขึ้น ประมาณได้ว่าถ่านอยที่เกิดขึ้นจากการเผาไหม้น้ำหนึ่งปี 60,000 ถึง 120,000 ตันต่อปี

ดังนั้นถ่านอยชานอ้อยที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นวัสดุที่เหลือจากการเผาไหม้ เป็นภาระที่ต้องกำจัด อีกทั้งยังมีขนาดเล็กและน้ำหนักเบา ฟุ้งกระจายได้ง่ายเมื่อถูกลมพัด ซึ่งอาจทำให้เกิดมลพิษทาง อากาศและอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพเกี่ยวกับทางเดินหายใจ เมื่อหายใจเข้าถ่านอยเหล่านี้เข้าไป ถ้าเราสามารถนำถ่านอยเหล่านี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ก็จะเป็นการลดภาระในการกำจัดและได้ ประโยชน์เพิ่มขึ้นในขอบข่ายของการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

ปัจจุบันได้มีการศึกษาวิจัยการนำถ่านอยชานอ้อยไปทำการดูดซับโลหะหนัก (ธีระชัย วัฒนสกุลเอก, 2546 และภาณุพงษ์ สถาตวัฒนาพร, 2546) เพื่อเป็นการนำของเสียโรงงาน

อุตสาหกรรมกลับมาใช้ให้เป็นประโยชน์ พบว่า เถ้าloyชาน อ้อยมีประสิทธิภาพสูงในการดูดซับ โลหะหนัก จึงเหมาะสมแก่การนำมาประยุกต์ใช้ แต่เมื่อหลังจากทำการดูดซับโลหะหนักแล้ว เถ้าloyชาน อ้อยเหล่านี้จะกลายเป็นของเสียอันตราย จำเป็นต้องมีการจัดการควบคุมเป็นพิเศษ ทำให้เกิดเป็นปัญหาใหม่มากว่าจะทำการกำจัดอย่างไร และจากสมมุติฐานที่ว่า เถ้าloyมีขนาดเล็กมาก มีส่วนประกอบทางเคมีและการเกิดคล้ายกับถ่านเข้าไฟ ซึ่งมีคุณสมบัติเป็นปูนซีเมนต์รวมชาติ ดังนั้นถ้าสามารถผสมถ่านเข้าไปในปูนซีเมนต์ เพื่อทดแทนปูนซีเมนต์บางส่วน ก็จะทำให้ปัญหาในการจัดการถ่านเข้าloyชาน อ้อยที่ดูดซับโลหะหนักลงไปในปูนซีเมนต์ ลดค่าใช้จ่ายในส่วนของปูนซีเมนต์ และอาจให้คุณสมบัติในการใช้งานบางอย่างดีขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ศึกษาการนำถ่านเข้าloyชาน อ้อยที่ดูดซับโลหะหนักไปใช้ในการแทนที่ปูนซีเมนต์บางส่วน ทำเป็นค่อนกรีตบล็อกประสานปูนพื้นและค่อนกรีตบล็อกก่อผนัง
- ศึกษาอัตราส่วนผสมระหว่างถ่านเข้าloyชาน อ้อยที่ดูดซับโลหะหนักกับปูนซีเมนต์ อัตราส่วนผสมของซีเมนต์ต่อวัสดุผสม อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ และระยะเวลาปูนที่เหมาะสมในการทำการทดลอง บล็อกประสานปูนพื้น และค่อนกรีตบล็อกก่อผนัง
- ศึกษาความสัมพันธ์กัน ระหว่างกำลังรับแรงอัด อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์ และอัตราการแทนที่ถ่านเข้าloyที่ดูดซับด้วยโลหะหนักต่อซีเมนต์
- ศึกษาอัตราการชะล้างลายของโลหะหนักในค่อนกรีตที่นำถ่านเข้าloyชาน อ้อยที่ดูดซับโลหะหนักไปแทนที่ปูนซีเมนต์
- ศึกษาการประมาณค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการผลิตค่อนกรีตบล็อกประสานปูนพื้นและค่อนกรีตบล็อกก่อผนัง พิริมาณทั้งเบรียบเทียบส่วนต่างของค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการผลิตจากการนำถ่านเข้าloyชาน อ้อยที่ดูดซับโลหะหนักไปแทนที่ปูนซีเมนต์บางส่วน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ถ่านเข้าloyชาน อ้อย เป็นถ่านที่เกิดจากการเผาไหม้ชาน อ้อยเพื่อเป็นพลังงานงานความร้อนมาใช้ในกระบวนการผลิตน้ำตาล โดยนำมาจากโรงงานผลิตน้ำตาลในเครือไทยรุ่งเรือง จังหวัดสระบุรี ถ่านเข้าloyชาน อ้อยที่เราจะใช้ในการดูดซับโลหะหนักจะต้องนำไปผ่านตะแกรงคัดขนาดและอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียสก่อนนำมาทำการดูดซับโลหะหนัก ซึ่งได้แก่ ตะกั่วและ

โครงเมียม โดยกำหนดปริมาณเก้าออยชานอ้อย, เวลา, pH, ความเข้มข้นเริ่มต้นตามการทดลองของ ภาณุพงษ์ สถาตว์วนนาพร (2546) และธีระชัย วัฒนสกุลเอก (2546)

การทดสอบกำลังรับแรงอัดของก้อนคอนกรีต ทำการทดสอบตามวิธีมาตรฐาน ASTM C140-96

ความสัมพันธ์ในระบบ 3 มิติ ระหว่างกำลังรับแรงอัด, อัตราส่วนน้ำต่อซีเมนต์, อัตราการแห้งที่เก้าออยที่ดูดซับด้วยโลหะหนักต่อซีเมนต์ จะหาอกรมาในรูปของกราฟ ซึ่งใช้ตัวอย่างจำนวน 48 ตัวอย่างต่อกราฟ แล้วนำไปหาอกรมาในรูปของสมการถดถอย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลของการศึกษานี้จะเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเข้าเก้าออยชานอ้อยจากโรงงานน้ำตาล ซึ่งเป็นของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมมาใช้ประโยชน์แทนที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดการ
2. ทำให้ปัญหาในการจัดการเก้าออยชานอ้อยที่นำไปดูดซับโลหะหนักหมดไป
3. ทำให้ทราบถึงสมบัติที่เปลี่ยนไปของคอนกรีตเมื่อทำการผสมด้วยเก้าออยชานอ้อยที่ดูดซับโลหะหนัก
4. ทำให้ทราบถึงสัดส่วนที่เหมาะสมของการทำคอนกรีตบล็อกด้วยวิธีที่ง่าย และรวดเร็ว ด้วยการใช้สมการที่ทำการวิจัยมาได้ แล้วทำการแทนค่าในสมการที่วิจัย
5. เพื่อเป็นแนวทางในการลดต้นทุนของการผลิตคอนกรีตบล็อกประสานปูพื้น และคอนกรีตบล็อกก่อผนัง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**